

อิทธิพลของการบดอัดซ้ำต่อคุณสมบัติของดินอกรังในการทดสอบการบดอัด

ในห้องปฏิบัติการ

EFFECT OF RECOMPACTATION ON LATERITIC SOIL PROPERTIES IN LABORATORY COMPACTION TEST

นพรัตน์ ท้วมประดิษฐ์¹, ประทีป ดวงเดือน²

¹นักศึกษาปริญญาโท, ²รองศาสตราจารย์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ

บทคัดย่อ: ดินอกรังได้ถูกนำมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างแพร่หลายในงานวิศวกรรมปฐพี เช่น งานถนน งานที่ื่อนดิน การบดอัด เป็นการปรับปรุงคุณสมบัติคินอกรังให้เหมาะสมในการใช้งาน ในกระบวนการบดอัดจะใช้ผลการทดสอบการบดอัดในห้องปฏิบัติการเพื่อ ควบคุมผลการบดอัดในสนาม ในปัจจุบันการทดสอบการบดอัดในห้องปฏิบัติการจะอ้างอิงจากมาตรฐาน ASTM โดยได้ผลการ บดอัดจากการบดอัดซ้ำด้วยวิธีเดิม วัดอุปประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อจะศึกษาอิทธิพลของการบดอัดซ้ำต่อคุณสมบัติของดินอกรัง โดยในทางทดสอบจะศึกษาทั้งคุณสมบัติตามภาระและคุณสมบัติทางวิศวกรรมของดินทั้งอย่างที่เตรียมขึ้นทั้งกลุ่มที่ผ่านการ บดอัดซ้ำและในกลุ่มที่เปลี่ยนตัวอย่างใหม่ทุกครั้งในขั้นตอนการทดสอบการบดอัดในห้องปฏิบัติการ ผลการศึกษาพบว่าด้วยวิธี ดินที่ผ่านการบดอัดซ้ำจะเกิดการแตกของเม็ดดิน ซึ่งเป็นผลทำให้การกระจายของเม็ดดินเปลี่ยนไป ค่าพิสัยเดヘルวีเนวน้ำในแม่น้ำสูงขึ้น เสียหาย ค่าพิสัยเดヘルวีเนวน้ำในแม่น้ำลดลง ความแน่นแห้งและค่า C.B.R. สูงขึ้นในบางกลุ่มดิน และต่ำลงในบางกลุ่มดิน และค่า ความชื้นน้ำมีแนวโน้มลดลง

ABSTRACT: Lateritic soil has been used as construction material in soil engineering work such as embankment works, roadwork and earth dam. Compaction is one of the common methods used to improve the properties of lateritic soil. The results of compaction test from laboratory are widely used to control the quality of compaction in field. Now, the compaction test in laboratory has been done by following ASTM standard that the compaction energy is used to recompact on the original soil sample. The purpose of this research is to study the effect of recompaction process on the engineering properties of lateritic soil sample. The soil samples were prepared in to two groups. One was tested by using repeated sample and the other groups were tested by using non-repeated sample. The results show that the grain size distribution of repeated sample was changed to be more finer than the non-repeated sample that caused to increase plasticity, dry density and CBR for some group of lateritic soil but decrease the permeability.

KEYWORDS: Compaction, Lateritic Soil

For further details, contact นพรัตน์ ท้วมประดิษฐ์ ศูนย์วิภาควิศวกรรมปฐพีและฐานราก ภาควิชาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.๒๕๕๗
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๕๐ ถ.พหลโยธิน แขวงหนองบอน เขตดอนจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

1. บทนำ

ปัจจุบันมีการนำดินถลุงรังมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างอย่างแพร่หลายในงานวิศวกรรมปูฐี เช่น งานถนน และงานที่ดินติดตั้งห้องใต้ดิน การปรับปรุงคุณสมบัติทั้งคุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติทางวิศวกรรมให้เหมาะสมในการใช้งานซึ่งนิยมใช้การทดสอบอัตราการซึมของน้ำที่ต้องการทำให้ตัวอย่างช้าลง

ในปัจจุบันจะใช้ผลการทดสอบการทดสอบอัตราการซึมมาตรฐาน ASTM เพื่อควบคุมการทดสอบ ในสนาณซึ่งถูกพิจารณากระบวนการทดสอบในห้องปฏิบัติการแล้วจะเห็นได้ว่าเป็นการทดสอบตัวอย่างช้าในขณะที่กระบวนการทดสอบในสนาณมักจะไม่เกิดการทดสอบช้า นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าในการออกแบบงานทางด้านวิศวกรรมปูฐีที่ใช้ผลจากการทดสอบตัวอย่างที่บันทึกไว้ในห้องปฏิบัติการจะต้องใช้ค่า C.B.R. ในการออกแบบโครงสร้างถนนและสนาณบินหรือการใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความซึมน้ำไปออกแบบชั้นทึบบัน้ำของที่นอน

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อแสดงให้เห็นคุณสมบัติต่างๆ ที่เปลี่ยนไปเมื่อเวลาผ่านไปจากการทดสอบตัวอย่างช้าในห้องปฏิบัติการ โดยเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่เปลี่ยนตัวอย่างใหม่ทุกครั้งก่อนการทดสอบตามเส้นทางของกระบวนการทดสอบเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจสำหรับวิศวกรผู้ควบคุมงานในสนาณและวิศวกรผู้ออกแบบงานทางด้านวิศวกรรมปูฐี

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาคุณสมบัติของตัวอย่างดินถลุงรังที่เตรียมขึ้นในห้องปฏิบัติการ เมื่อทำการทดสอบโดยใช้ผลลัพธ์ในการทดสอบ 3 ขนาดได้แก่ การทดสอบแบบมาตรฐาน ($60,542 \text{ kg-m}^3$) การทดสอบหนึ่งมาตรฐาน ($273,416 \text{ kg-m}^3$) และ $1.5 \text{ เท่าของ} \text{ การทดสอบหนึ่งมาตรฐาน} (410,124 \text{ kg-m}^3)$ โดยเปรียบเทียบคุณสมบัติของตัวอย่างดินถลุงรังที่บันทึกตัวอย่างช้าและบันทึกตัวอย่างใหม่ในการทดสอบแต่ละครั้งตลอดเส้นทางของกระบวนการทดสอบโดยจะศึกษาดังนี้

- 2.1 ความซึมและความแน่นแห้งของตัวอย่างดินถลุงรังทดสอบ
- 2.2 การกระจายของเม็ดดิน (Grain Size Distribution) ของตัวอย่างดินถลุงรังทดสอบ
- 2.3 ความเป็นผลลัพธ์ของการทดสอบตัวอย่างดินถลุงรังทดสอบ
- 2.4 ความสามารถในการรับน้ำหนักโดยวิธี California Bearing Ratio (C.B.R.) แบบ Soaked ของตัวอย่างดินถลุงรังทดสอบ
- 2.5 ค่าสัมประสิทธิ์ความซึมน้ำของตัวอย่างดินถลุงรังทดสอบ

3. ขอบเขต

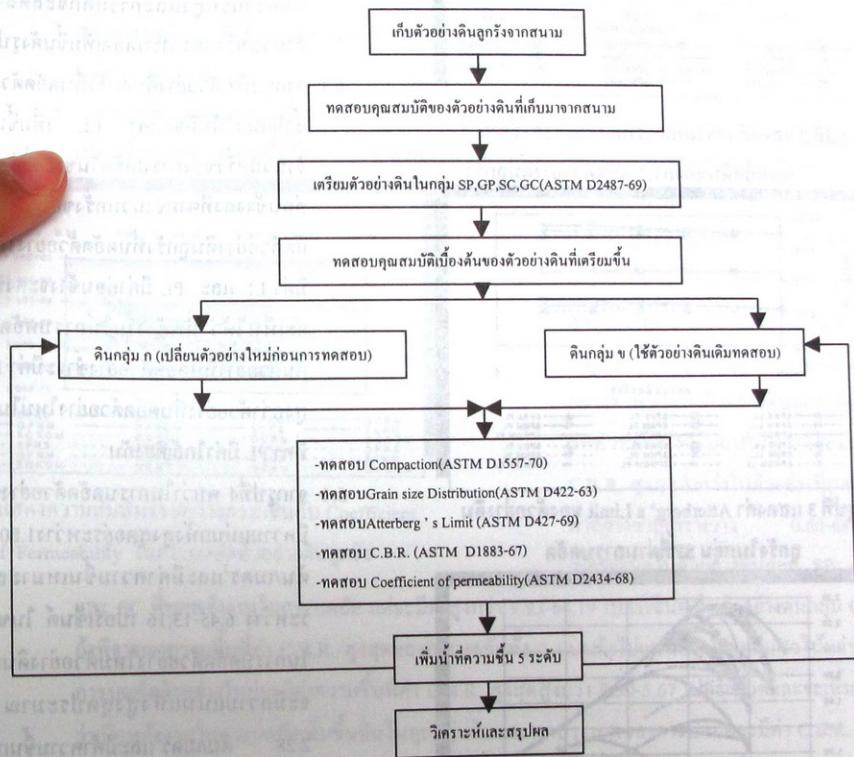
- 3.1 ในงานวิจัยจะใช้ตัวอย่างดินถลุงรังบริเวณ อ. สนาณชัยเขต จ. ฉะเชิงเทรา
- 3.2 ตัวอย่างดินที่จะนำมาทดสอบได้จากการเตรียมขึ้นจากตัวอย่างที่เก็บมาจากสนาณในก่อตุ้ม SP, GP, SC และ GC ตามการจำแนกในระบบ Unified Soil
- 3.3 ในการทดสอบตามเส้นทางของกระบวนการทดสอบจะทำการทดสอบที่ระดับความซึมน้ำทั้งหมด 5 ระดับ

4. ลัญลักษณ์

ลัญลักษณ์ของตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยจะประกอบด้วยตัวอักษร 3 กลุ่มคือ

- 4.1 กถุ่มแรกจะอยู่ในค่าแห่งหน้าสุดจะแสดงข้อของกถุ่มดินที่เตรียมขึ้นประกอบด้วย SP, SC, GP และ GC
- 4.2 กถุ่มที่สองอยู่ต่อจากกถุ่มแรกจะแสดงชนิดของการบดอัดประกอบด้วยตัวอักษรสองตัวคือ R (Repeated-Sample) และ N (Non-Repeated Sample) ซึ่งกถุ่มนี้อาจไม่มีก็ได้
- 4.3 กถุ่มที่สามอยู่ต่อจากกถุ่มแรกหรือกถุ่มที่สองจะแสดงพัลส์ในการบดอัดจะมีอักษรอยู่สามตัวคือ S (Standard Proctor), M (Modified Proctor) และ OM (Over- Modified Proctor หรือ 1.5 of Modified Proctor)
- 4.4 ตัวเลขที่ตามหลังกถุ่มตัวอักษรกถุ่มที่สามแสดงจำนวนครั้งในการบดอัดประกอบด้วยเลข 1-5

5. วิธีการวิจัย

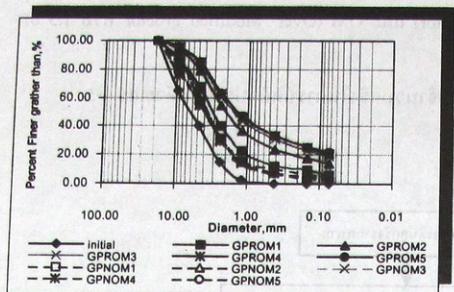

รูปที่ 1 แสดงรายละเอียดวิธีการวิจัย

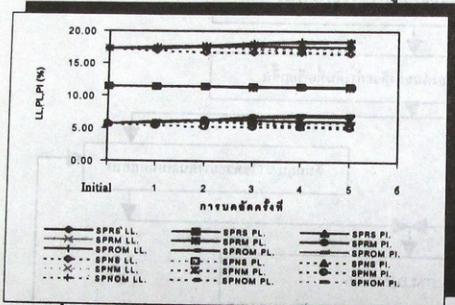
6. ผลและวิจารณ์

ผลการวิจัยแสดงไว้ในรูปที่ 2 - รูปที่ 6 แสดงให้เห็นว่า

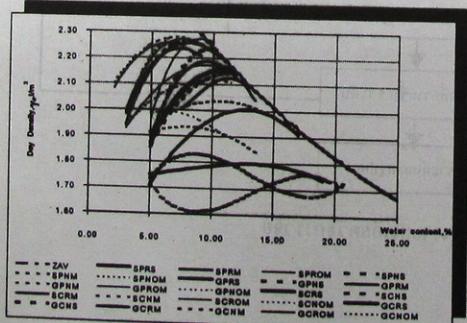
6.1 คินลูกรังที่เก็บมาจากสถานที่ต่างๆ ได้ในกลุ่ม SW และ GW โดยการเข้าแนกคินในระบบ Unified Soil มีค่า LL อยู่ระหว่าง 17.50-18.21 เปอร์เซ็นต์ มีค่า PL อยู่ระหว่าง 11.39-12.05 เปอร์เซ็นต์ มีค่า Natural Water Content ระหว่าง 5.21-6.56 เปอร์เซ็นต์ มีค่าความถ่วงจำเพาะ (Gs) อยู่ระหว่าง 2.85-2.90 และมีเปอร์เซ็นต์การสึกหรอประมาณ 53 เปอร์เซ็นต์ เมื่อทดสอบโดยวิธี Los Angeles Test

รูปที่ 2 แสดงด้วยกราฟการทดสอบการกระจายของเม็ดคินของการบดอัดตัวอย่างคินลูกรัง

รูปที่ 3 แสดงค่า Atterberg's Limit ของตัวอย่างคินลูกรังในกลุ่ม SP ที่ผ่านการบดอัด

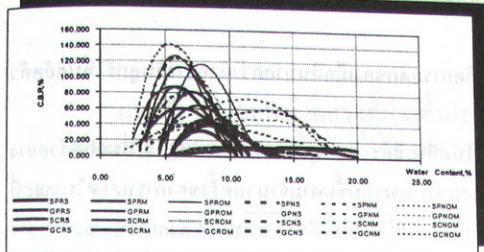

รูปที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับความแน่นแห้งใน การบดอัดตัวอย่างคินลูกรัง

6.2 ในตัวอย่างคินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างชี้ว่า แนวโน้มที่จะเกิดการแตกของเม็ดคินเพิ่มขึ้นตามจำนวนครั้งของการบดอัดในด้าน อย่างคินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่มีแนวโน้มจะเกิดการแตกของเม็ดคินในการบด อัดครั้งแรกสูงและการแตกจะลดลงเมื่อจำนวนครั้งของการบดอัดเพิ่มขึ้นดังรูปที่ 2

6.3 จากรูปที่ 3 ด้วยตัวอย่างคินลูกรังที่บดอัดตัวอย่าง ชี้ว่าแนวโน้มที่จะมีค่า LL เพิ่มขึ้นตามจำนวนครั้งของการบดอัดในขณะที่ค่า PL ค่อนข้างคงที่ตามจำนวนครั้งของการบดอัด แต่ตัวอย่างคินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่จะมีค่า LL และ PL มีค่าอ่อนข้างจะคงที่โดยจะเห็นได้ว่าที่พลังงานในการบดอัดเดียว กันตัวอย่างที่บดอัดตัวอย่างชี้ว่ามีค่า LL ที่สูงกว่าตัวอย่างที่บดอัดตัวอย่างใหม่ในขณะที่ค่า PL มีค่าใกล้เคียงกัน

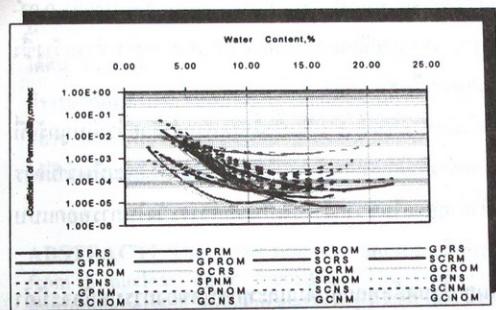
6.4 จากรูปที่ 4 พบว่าในการบดอัดตัวอย่างชี้ว่า มีความแน่นแห้งสูงสุดอยู่ระหว่าง 1.80-2.27 ตัน/เมตร³ และมีค่าความชื้นเหมาะสมอยู่ระหว่าง 6.45-13.16 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ในการบดอัดตัวอย่างใหม่ตัวอย่างคินลูกรัง จะมีความแน่นแห้งสูงสุดประมาณ 1.76- 2.28 ตัน/เมตร³ และมีค่าความชื้นเหมาะสมอยู่ระหว่าง 6.45-17.85 เปอร์เซ็นต์ ซึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับการบดอัดตัวอย่างชี้ว่า พบว่าในตัวอย่างคินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่มีแนวโน้มที่จะมีความแน่นแห้งสูงสุด ต่ำกว่า 0.03-0.28 ตัน/เมตร³ ในตัวอย่างคิน

รูปที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับ C.B.R. ในการบดอัดตัวอย่างคินลูกรัง

ของการบดอัดจะมีความแน่นแห้งสูงสุดเพิ่มขึ้นโดยในกลุ่ม SP และ GP จะมีอัตราการเพิ่มสูงกว่าในกลุ่ม SC และ GC

6.5 จากรูปที่ 5 พบว่าในการบดอัดตัวอย่างซ้ำคินลูกรังจะมีค่า C.B.R. สูงสุดอยู่ระหว่าง 11.85-127.04 เปอร์เซ็นต์ และมีความชื้นที่ค่า C.B.R. สูงสุดอยู่ระหว่าง 5.50-16.04 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ในการบด

รูปที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นกับ Coefficient of Permeability ในการบดอัดตัวอย่างคินลูกรัง

และ SC ที่ทุกผลลัพธ์ในการบดอัด แต่จะมีค่าสูงกว่า 9.93-64.19 เปอร์เซ็นต์ ในตัวอย่างคินลูกรังกลุ่ม GC ถ้าพิจารณาความชื้นที่ค่า C.B.R. สูงสุดของ การบดอัดทั้ง 2 แบบขึ้นไม่นอนนักแต่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นด้วยการบดอัดตัวอย่างใหม่จะมีค่า C.B.R. สูงสุดเพิ่มขึ้นในตัวอย่างคินลูกรังที่บดตัวอย่างซ้ำอยู่ระหว่าง 0.60-68.47 เปอร์เซ็นต์ในตัวอย่างคินลูกรังกลุ่ม SP, GP และ SC ที่ทุกผลลัพธ์ในการบดอัด แต่จะมีค่าสูงกว่า 2.19x10⁻⁶-1.30x10⁻³ cm/sec ในขณะที่ในการบดอัดตัวอย่างใหม่ตัวอย่างคินลูกรังจะมีค่าสูงสุดอยู่ระหว่าง 1.23x10⁻⁵-1.59x10⁻³ cm/sec ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการบดอัดตัวอย่างซ้ำ

พบว่าในตัวอย่างคินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่จะมีค่าสูงสุดสูงกว่า 1.0-9.9 เท่า เมื่อเพิ่มผลลัพธ์ในการบดอัดพบว่าตัวอย่างคินลูกรังกลุ่มดินทั้งตัวอย่างที่บดอัดตัวอย่างซ้ำและตัว

กลุ่ม SP และ GP ที่ทุกผลลัพธ์ในการบดอัดแต่จะมีค่าสูงกว่า 0.01-0.09 ตัน/เมตร³ ในตัวอย่างคินลูกรังกลุ่ม SC และ GC ถ้าพิจารณาความชื้นเหมาะสมของ การบดอัดทั้ง 2 แบบขึ้นไม่นอนนักแต่มีแนวโน้มว่าในการบดอัดตัวอย่างใหม่จะมีค่าความชื้นเหมาะสมต่ำกว่า การบดอัดตัวอย่างซ้ำ นอกเหนือจะเห็นได้ว่าเมื่อเพิ่มผลลัพธ์ในการบดอัดเพิ่มขึ้น ตัวอย่างคินลูกรังกลุ่มดินและทุกประเภท

อัดตัวอย่างใหม่ด้วยตัวอย่างคินลูกรังจะมีค่า C.B.R. สูงสุดอยู่ระหว่าง 11.12-142.07 เปอร์เซ็นต์ และมีความชื้นที่ค่า C.B.R. สูงสุดอยู่ระหว่าง 5.37-12.47 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการบดอัดตัวอย่างซ้ำพบว่าในตัวอย่างคินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างซ้ำอยู่ระหว่าง 0.60-68.47 เปอร์เซ็นต์ในตัวอย่างคินลูกรังกลุ่ม SP, GP และ SC ที่ทุกผลลัพธ์ในการบดอัด แต่จะมีค่าสูงกว่า 2.19x10⁻⁶-1.30x10⁻³ cm/sec ในขณะที่ในการบดอัดตัวอย่างใหม่ตัวอย่างคินลูกรังจะมีค่าสูงสุดอยู่ระหว่าง 1.23x10⁻⁵-1.59x10⁻³ cm/sec ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการบดอัดตัวอย่างซ้ำ

อ่าย่างที่บดอัดตัวอย่างใหม่จะมีค่าสัมประสิทธิ์ความชื้นน้ำต่ำลง

7. สรุป

- 7.1 ตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างซ้ำจะเกิดการแตกของเม็ดดินมากกว่าตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่ที่พลังงานในการบดอัดเดียวกัน
- 7.2 ตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างซ้ำมีแนวโน้มที่จะมีค่า LL สูงกว่าตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่ที่พลังงานในการบดอัดเดียวกันและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนครั้งของการบดอัดในขณะที่ในตัวอย่างที่บดอัดตัวอย่างใหม่มีค่า LL ค่อนข้างคงที่โดยที่ทั้งตัวอย่างที่บดอัดตัวอย่างซ้ำและตัวอย่างที่บดอัดตัวอย่างใหม่มีค่า PL ค่อนข้างคงที่และใกล้เคียงกันนอกจากนี้ยังพบอีกว่าเมื่อเพิ่มพลังงานในการบดอัดตัวอย่างใหม่มีค่า LL สูงขึ้นในขณะที่ค่า PL ค่อนข้างจะคงที่
- 7.3 ตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่จะมีความแน่นแห้งสูงสุดต่ำกว่าตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างซ้ำ 0.03-0.28 ดัน/เมตร³ ในกรณี SP และ GP ที่ทุกพลังงานการบดอัดแต่จะมีค่าสูงกว่า 0.01-0.09 ดัน/เมตร³ ในกรณี SC และ GC ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลของการบดอัดซ้ำไม่ทำให้ค่าความแน่นแห้งสูงสุดเปลี่ยนแปลงมากนัก
- 7.4 ตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่มีค่า C.B.R. สูงสุดต่ำกว่าตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างซ้ำ 0.60-68.47 เปอร์เซ็นต์ ในกรณี SP, GP และ SC ที่ทุกพลังงานการบดอัดแต่จะมีค่าสูงกว่า 9.93-64.19 เปอร์เซ็นต์ ในกรณี GC โดยจะเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงของค่า C.B.R. อยู่ในช่วงกว้างซึ่งเป็นข้อควรระวังในการออกแบบโครงสร้างถนนหรือสถานที่
- 7.5 ตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างใหม่จะมีค่าสัมประสิทธิ์ความชื้นน้ำต่ำสุดสูงกว่าตัวอย่างดินลูกรังที่บดอัดตัวอย่างซ้ำ 1.0-9.9 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างดินและทุกพลังงานในการบดอัดโดยจะเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงของค่าสัมประสิทธิ์ความชื้นน้ำต่ำสุดอยู่ในช่วงกว้างซึ่งเป็นข้อควรระวังในการออกแบบโครงสร้างที่ใช้ปีกหันน้ำเข้า-ออกเพื่อรองรับอัตราลมที่สูง
- 7.6 เมื่อพลังงานในการบดอัดเพิ่มขึ้นตัวอย่างดินลูกรังจะบดอัดทุกกลุ่มดินและทุกชนิดของการบดอัดจะมีค่าความแน่นแห้งสูงสุดและค่า C.B.R. สูงสุดเพิ่มขึ้น
- 7.7 เมื่อพลังงานในการบดอัดเพิ่มขึ้นตัวอย่างดินลูกรังจะบดอัดทุกกลุ่มดินและทุกชนิดของการบดอัดจะมีค่าสัมประสิทธิ์ความชื้นน้ำต่ำสุดลดลง

เอกสารอ้างอิง

1. American Society for Testing and Materials, Annual Book of ASTM Standard. 459 p, 1980